

нашего небеснаго отца, чрез кой то обѣщава ни прощеніе на грѣхове тѣ, и говори: „Ко онъже аще день поманетъ беззаконника „беззаконія своя, и азъ не имамъ поманити ихъ ктому (а).

Тѣка видиме, како обрѣщає Богъ къмъ оныхъ грѣшницы, что се калъ... И истота доказываетъ намъ много примѣри. Всма тажко согрѣшилъ царь Давидъ предъ Бога, кога е учинилъ прнлюбодѣланіе и убийства но като изрекалъ тїа слова: „Исповѣда на ма беззаконія мол Господъ: и человѣколюбивый Богъ (къ той часу) тогака оставилъ ги. „Рѣхъ въ мыслахъ моихъ (какъ залъ е Давидъ): исповѣда на ма беззаконіе мое Господеви; и Ты (согрѣшај слово то къмъ Господа) оставилъensi нечестіе сердца моего (б). Благдный сынъ, кой то се спомина во Евангеліе, като се позналъ ко свое то согрѣшеніе, всьма скоро обрѣщалъ къмъ татка си, и рекъ: „Отче! согрѣшиха на небо и предъ Тобою (в), въ тойчасъ съ радость прїалъ го Татко мъ, и удостоилъ го пакъ

(а) Іезекійл: га: ні, кв. (в) Чал: ла, ст. є и ѕ.

(в) Аѣк: га. єї, ст. зї, иї, дї, кї и ка.